REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Vedrani Kufrin, u parničnom predmetu tužiteljice Olge Horvat-Peičić iz Zagreba, Vodenica 2, OIB: 97621004000 protiv tuženika Grada Zagreba, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, OIB: 61817894937, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenima, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice i punomoćnika po zaposlenju tuženika Slavena Oguljena, a po objavi presude dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"Proglašava se pljenidba i prijenos novčanih sredstava ovršenika nedopuštenim u postupku izravne naplate koji se vodi na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. Pn-3951/12 od 30. lipnja 2015.

Tuženik je dužan nadoknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka, a sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 1. prosinca 2025. tuženik je pokrenuo postupak pred ovim sudom, a koji se vodi pod br. 66 Ovr-1/26 sa zahtjevom radi izravne naplate temeljem pravomoćne i ovršne presude ovog suda posl.br. Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015. Zaključkom suda u ovosudnom predmetu Ovr-1/26 od 26. siječnja 2026. upućena je da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenos novčanih sredstava ovršenika nedopuštenim u postupku izravne naplate. Ističe da je protekao zakonski rok u kojem se po Zakonu ne može tražiti ovrha kako tražbine utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom zastarijevaju za 10 godina zbog razloga iz članka 50. stavka 1. točke 11. Ovršnog Zakona. Osporava postojanje pravomoćne presude kao osnov pljenidbe u zahtjevu od 1.12.2025. Tužiteljica stoga predlaže da sud donese presudu kao u toč. I. izreke.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva. Navodi kako je tužiteljica dana 27.2.2026. podnijela tužbu ovome sudu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u postupku izravne naplate koji se vodi od 01.12.2025. temeljem pravomoćne i ovršne presude ovog suda poslovni broj Pn-3951/12 od 30. lipnja 2015. (presuda je pravomoćna i ovršna od 16.7.2015.). Proglašenje ovrhe nedopuštenom traži iz dva razloga, prvi je da je nastupila zastara, a drugi razlog je osporavanje postojanja pravomoćne presude navedene kao osnov pljenidbe. U donosu na prigovor zastare citira odredbu čl. 233. st. 1. ZOO. Smatra da

je nesporno da je predmetna presuda pravomoćna sudska odluka pa prema tome ista zastarijeva nakon proteka roka od 10 godina. Nesporno je i da je tuženik u cilju ostvarenja svoje tražbine temeljem predmetne presude podnio zahtjev za izravnu naplatu dana 30.6.2016. Odredbom članka 241. ZOO propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe ili svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja osiguranja ili ostvarenja tražbine. Smatra da je podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu ispunjen uvjet iz članka 241. ZOO, odnosno da je prekinuta zastara. Odredbom članka 245.st.1. ZOO određeno je da nakon prekida zastare zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Prema tome zastara je prekinuta 30.6.2016., zastarni rok je 10 godina, znači da zastara nastupa 30.6.2026. Budući da je ovaj zahtjev za izravnu naplatu podnesen 1.12.2025., evidentno je da zastara nije nastupila. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova tuženiku.

3. Tijekom provedbe dokaza sud je izvršio uvid u presudu ovog suda poslovni broj Pn-3951/2012-27 od 30. lipnja 2015. (stranica 3-5 spisa), zaključak poslovni broj Ovr-1/2026-4 od 26. siječnja 2026. (stranica 6-8 spisa), zahtjev za izravnu naplatu (stranica 13-14, 42-43 spisa), dopis Financijskog inspektorata od 20. veljače 2026. (stranica 24-26 spisa), obavijest od Fine (stranica 35, 37-40 spisa), obavijest o vraćanju osnove za plaćanje (stranica 41 spisa) te izvršio uvid u spise ovog suda poslovni broj Pn-3951/2012 i poslovni broj Ovr-1/2026.

4. Među strankama nije sporno da je tuženik kao ovrhovoditelj podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu temeljem ovršne odluke suda-pravomoćne i ovršne presude ovog suda posl. br. Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015. Nije sporno niti da je zahtjev za izravnu naplatu zaprimljen kod Financijske agencije 8. prosinca 2025. Nije sporno niti da je tuženik kao ovrhovoditelj ranije, i to 30. lipnja 2016. podnio zahtjev za izravnu naplatu temeljem iste ovršne isprave-pravomoćne i ovršne presude ovog suda posl. br. Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015. Sporno je da li je ovdje tuženik kao ovrhovoditelj zahtijevao izravnu naplatu nakon proteka zakonom propisanog zastarnog roka za zahtijevanje ispunjenja ove tražbine.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu ZPP), sud je utvrdio kako tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

6. Uvidom u spis ovog suda poslovni broj Pn-3959/12 utvrđeno je da je presuda ovog suda posl. br. Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015. pravomoćna i ovršna s danom 16. srpnja 2015. (naredba iza lista 162 spisa poslovni broj Pn-3959/12).

7. Uvidom u zahtjev za izravnu naplatu od 8. prosinca 2025. utvrđeno je da je isti podnio tuženik kao ovrhovoditelj Financijskoj agenciji navedenog dana, a njime zahtijeva izravnu naplatu temeljem ovršne odluke suda-pravomoćne i ovršne presude ovog suda posl. br. Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015. u odnosu na tužiteljicu kao ovršenicu. Navedenu radnju je tuženik nedvojbeno poduzeo u cilju da naplati svoje potraživanje.

8. Odredbom čl. 50. st. 1. toč. 11. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 70/20-dalje u tekstu: OZ/12) važećeg u vrijeme podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu novčane tražbine Financijskoj agenciji

propisano propisano je kako ovršenik protiv rješenja o ovrsi može izjaviti žalbu ako nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

9. Odredbom čl. 215. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 – dalje u tekstu: ZOO) propisano je kako zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Odredbom čl. 233. st. 1. ZOO propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Prema odredbi čl. 25. st. 1. OZ sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Rok za dobrovoljno ispunjenje teče od dana dostave odluke ovršeniku, ako zakonom nije drugačije određeno. Odredbom čl. 334. st. 2. ZPP propisano je da prema strankama presuda ima učinak tek od dana kad im je dostavljena. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske sadržanom u odluci poslovni broj Rev-479/2023-2 od 15. studenoga 2023. desetogodišnji rok zastare iz odredbe čl. 233. st. 1. ZOO počinje teći od dana ovršnosti odluke kojom je tuženiku naloženo ispunjenje tražbine činjenjem u određenom paricijskom roku u slučaju kad je ovrhovoditelju dostavljena pravomoćna sudska odluka prije nastupa njezine ovršnosti. Ako je ovrhovoditelju takva ovršna isprava dostavljena nakon nastupanja ovršnosti, tada zastarni rok iz odredbe čl. 233. st. 1. ZOO počinje teći od dostave te odluke ovrhovoditelju. U konkretnom slučaju sud je utvrdio da ovrhovoditelju (ovdje tuženiku) dostavljena pravomoćna sudska odluka prije nastupa njezine ovršnosti, no navedeno je neodlučno u ovom konkretnom slučaju, tim više jer ovdje tuženik (ovrhovoditelj) niti ne upire na navedeno pa se je ovaj sud na utvrđenu činjenicu da je izravna naplata novčane tražbine (čl. 210. OZ) zatražena upravo na temelju ovršne odluke- presude ovog suda poslovni broj Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015., kao i primjenom odredbe čl. 215. st. 1. i 233. st. 1. ZOO na utvrđenu činjenicu da je spomenuta ovršna isprava postala ovršna s danom 16. srpnja 2015. utvrdio da je dana 16. srpnja 2015. (kao dana ovršnosti) počeo teći zastarni rok od deset godina za zahtijevanje ispunjenja obveze tužitelja te da bi isti bio istekao 16. srpnja 2025.

10. Uvidom u spis ovog suda poslovni broj Ovr-1/2026 utvrđeno je da je tuženik kao ovrhovoditelj 30. lipnja 2016. podnio zahtjev za izravnu naplatu temeljem iste ovršne isprave-pravomoćne i ovršne presude ovog suda posl. br. Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015. Navedenu radnju je tuženik nedvojbeno poduzeo u cilju da naplati svoje potraživanje. Iz odgovora Financijskog inspektorata Ministarstva Financija Republike Hrvatske od 20. veljače 2026. upućenog tuženoj proizlazi da je navedena osnova- pravomoćna i ovršna presuda ovog suda posl. br. Pn-3959/12 od 30. lipnja 2015. tada kod Financijske agencije evidentirana u odnosu na drugu ovršenicu Kristinu Peičić te je i naplaćena 5. lipnja 2025., dok u odnosu na tuženu nije evidentirana zbog neusklađenosti naziva, a niti nakon obavijesti odvjetnice ovdje tuženika nije evidentirana u odnosu na ovdje tuženu jer dostavljena potvrda o prebivalištu Policijske uprave Zagrebačke nije otklonila neusklađenost naziva s podacima iz OIB sustava. Dana 8. prosinca 2025. zaprimljen je bovi zahtjev za izravnu naplatu kod Financijske agencije u odnosu na ovdje tuženu.

11. Obzirom je odredbom čl. 241. ZOO propisano da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili

ostvarenja tražbine, a prethodno opisana radnja tuženika kao ovrhovoditelja (podnošenje zahtjeva za izravnu naplatu dana 30. lipnja 2016. Financijskoj agenciji) nedvojbeno predstavlja radnju poduzetu radi ostvarenja predmetne tražbine tuženika prema ovdje tužiteljici kao dužniku pa je ovaj sud stava da je naprijed navedenom radnjom, a nakon što je počeo teći ovršnošću presude, prekinut tijek zastarijevanja tuženikovog potraživanja propisan odredbom čl. 233. st. 1. ZOO. Odredbom čl. 245. st. 1. ZOO propisano je da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Utvrđeno je dakle da do podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu novčane tražbine Financijskoj agenciji 8. prosinca 2025. tražbina tuženika nije zastarjela, da je ranijim podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu novčane tražbine Financijskoj agenciji prekinuto zastarijevanje u smislu odredbe članka 241. ZOO pa stoga ni prekid zastarijevanja nastao podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu novčane tražbine nije prestao, a niti su nastupili uvjeti za ponovni početak zastarijevanja iz članka 245. ZOO.

12. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tuženik izravnu naplatu novčane tražbine, a temelju ovršne isprave-naprijed navedene presude ovog suda nedvojbeno zahtijevao prije isteka zastarnog roka propisanog odredbom čl. 233. st. 1. ZOO.

13. Vezano za navode tužiteljice kojima osporava postojanje pravomoćne presude kao osnov pljenidbe u zahtjevu od 1.12.2025. valja napomenuti kako je odredbom čl. 55. st. 3. OZ propisano da tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu. Imajući u vidu naprijed navedenu zakonsku odredbu te činjenicu da je tužiteljica u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim izjavila žalbu iz razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ, dok u odnosu na navod iz tužbe kojim osporava postojanje pravomoćne presude kao osnov pljenidbe u zahtjevu od 1.12.2025. nije podnijela prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, a niti se zbog navedenog razloga ovršenika upućuje u parnicu (čl. 52. OZ), to ovaj sud nije uzeo u obzir navedeni navod iz tužbe.

14. Obzirom na naprijed navedena utvrđenja, sud nije prema prijedlogu tužitelja zatražio od Financijske agencije podatak kada je podnesena naprijed navedena presuda ovog suda i kada je prvi puta isknjižena iz redoslijeda naplate jer je taj podatak irelevantan, obzirom na naprijed navedena utvrđenja ovog suda o prekidu tijeka zastare, a činjenično stanje je dovoljno utvrđeno da se može donijeti pravilna i na zakonu osnovana presuda.

15. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je temeljem odredbe članka 154. stavka 1. ZPP, a imajući u vidu da je tužiteljica izgubila ovu parnicu, dok tuženik nije potraživao troškove postupka.

U Zagrebu, 29. listopada 2026.

Sutkinja

Vedrana Kufrin

VEDRANA KUFRIN

Elektronički potpisano: 29.10.2026T13:06:09 (UTC:2026-10-29T12:06:09Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: b5e4caf2-c41a-4e8e-b153-dfb54abde13a

Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.
Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:
1. tužiteljica, uz rješenje o sudskoj pristojbi na presudu u iznosu od 309,45 EUR
2. tuženik

Broj zapisa: **9-3088f-60948**

Kontrolni broj: **04fb5-0bd03-b6dda**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.